

HORY 2006

Kronika by Qěták

Den první - 4.2.2006 (příjezd)

Začali jsme se dnes scházet okolo desáté hodiny ranní. Někteří opozdilci dorazili až po desáté. Po úspěšném shromáždění všech účastníků letošního horolezeckého pobytu na horách a po naložení všech zavazadel, jsme naskládali i naše horolezce do autobusu a vydali se vstříc horám.

Cesta ubíhala rychle a čím víc jsme se blížili horám, tím víc bylo okolo silnice sněhu. Dorazili jsme konečně ke Špindlerovce, kde naše cesta autobusem končila. Venku zuřila sněhová vánice do které jsme mi byli vyhnáni. Rychle jsme vyložili věci z autobusu a rychle jsme naložili věci do rolby. Potom jsme se vydali směrem k naší horské chatě. Cesta se zdála být náročná, ale po úspěšném zdolání asi nejtěžšího úseku po otevřené planině, jsme se konečně dostali do lesa, kde už tolik nefoukalo. Potom jsme se i úspěšně dostali do chaty, kde už naši vybraní vyložili naše věci z rolby. Všechny

věci jsme si odnesli do pokojů a zabydleli jsme se. V našich půdních pokojích jsme objevili nafukovací matrace, takže se nám letos bude krásně spinkat :-). Po zabydlení jsme měli pro sebe volný program, takže si každý dělal co chtěl. Někteří si hráli, jiní si hráli něco jiného a někteří dělali ještě něco jiného. Potom se ve dveřích objevil Smíšek a začal s úvodem do našeho programu na horách. Budeme dobývat Matterhorn. 4474 m.n.m. Takže to bude fuška. Také zavedl nové pravidlo. Vždycky když Smíšek zvedne ruku, dává nám tím znamení, abychom mlčeli, my taky zvedneme ruku,

jako že přijímáme a mlčíme. Po tomto pravidlu nás Smíšek rozdělil do pěti skupinek po čtyřech. Každá skupinka si měla do večere vymyslet jméno horolezecké skupiny, znak a nakreslit základní tábor. Všichni se okamžitě dali do práce. Všichni pilně pracovali až nás přerušil čas a my museli jít na večeri. Měli jsme vynikající svíčkovou se sekanou. Samozřejmě jsme museli jít pozdravit kuchaře a tak jsme si šli přidat. Po večeri se

všechny skupinky představili. První skupina, s červeným lanem, Qětáci s kapitánem, jak jinak než s Kačkou, další členi Qěták, Dobby a Quido. Další skupinku, se žlutým lanem, OPeHoPa je tvořena Orinem, Pepou, kapitánem Honzou a Pavlem. Třetí skupinka, s růžovým lanem, Růžičky s kapitánem Cvrčkem a dalšími členy Mutant, Ferda a Puntik. Čtvrtá skupinka, se zeleným lanem, AFG Storm s kapitánem Hejkalem, další Šemík, Józín a Anetka. No a konečně poslední skupinka, s modrým lanem, Tlamouni s kapitánem Luckou a po jejím boku stojícím Destroyerem, Vítkem a Michalem. Od všech skupinek jsme shlédli jejich

znáčky a základní tábory. Hned po představení následovala první hra o rozmístění základních táborů pod Matterhornem. V této hře šlo o co nejrychlejší sestavení zprávy, kterou rozjela rolba na spoustu malejch kousíčků. Kdo ji složil, musel splnit úkol, který tam byl. Měli jsme nakreslit Yettiho, kterého jsme prý potkali na jedné z naší výpravy, a popsat jak se choval, jak vypadal, jak na nás reagoval atd. Každá skupinka se svého úkolu zhostila úplně jinak. Někteří hráli scénku, jak potkali Yettiho, jiní to pojali jako vědeckou přednášku nebo pohádku nebo třeba všechno dohromady. No shlédli jsme toho dost a dost jsme se i pobavili i poučili. Potom se odborná porota odebrala za dveře na dvě minuty, aby se poradila. A už známe výsledky. První Qětáci-OPeHoPa-Růžičky-Tlamy-AFG Storm. Tím je i určeno pořadí, jak si budeme vybírat naše místo pro základní tábory. Tím skončil i večerní program. Všichni se přesunou do koupelen, aby se umyli a potom hajdy na kutě všichni spát.

Den druhý - 5.2.2006

Ráno nás probudil Hejkalův zpěv, který nás nutil rychle vylézt z postele. Započala velká ranní hygiena a potom snídaně. Rohlíčky obzvláště vypečené s uzeným sýrem a másličkem nebo marmeládou. Někteří vedoucí ještě dojívali zbytky, které nám děti přinesly. Po vydatné snídani jsme měli sraz v devět hodin v lyžařském. Vydali jsme se na malou sjezdovku, kde letos konečně vyměnili starý vlek za novou pomu. Napřed jsme jezdili rozdělení na malý a velký, potom jsme si každé velké vzal jednoho malého, se kterým jsme jezdili. Někteří naši nejmenovaní vedoucí se pouštěli i do odvážnějších kousků a dokonce se objevilo i jedno snowboardové družstvo a jeden šašek na snowbladech a jeden na sněhoběžce. Ve dvanáct hodin se všichni vydáváme k chatě. Všichni se převlékáme a rychle se vydáváme na oběd. Po vynikající zelňačce přináší číšník rajskou s kolínkami. Po najezení,

přidání si a uklizení po sobě, teda spíš když po nás uklidila služba Quido s Dobbym, vydali jsme se do našich pokojů, kde se ukládáme spát, protože máme slastný polední klid. Ten nám končí ve tři hodiny a my se vydáváme na běžky. Samozřejmě utváříme dvě skupiny. Skupinu B (jako Borci) pod vedením Pajka se Smíškem, Orinem, Qětákem a Mutantem a za námi se táhlo pár malejch dětí :Quido, Hejkal, Cvrček, Michal, Honzik, Anetka, Kačka, Lucka. Druhá skupina, skupina A (jako Amatéri) pod vedením Helči, Prófy a Tomáše s těma ostatníma členama letošního horolezeckého výcviku na horách :

Šemík, Pavel, Tři buchy (Ferda, Józín, Dobby), Vítek, Destroyer a náš odváživce Pepča. My se zdárně vrátili do chaty se všemi dětmi a čekali na Amatéry. Po cestě jsme sice měli pár komplikací s našimi členy, ale to nemění nic na tom, že jsme se vrátili všichni a v pořádku. Chvilí po nás dorazila druhá skupina. Prý měli taky hezké příhody. Šemík sjížděl kopec od Dívčích kamenů k Petrovce. Pavel před ním to jednoduše sjel šusem, ale Šemík to zkusil obloučkem. Jeden účastník vypověděl, že jen viděl, jak za horizontem vylétla jedna lyže tři až čtyři metry do vzduchu. Šemík svou cestu na běžkách skončil tam. Od té doby jde po

svých. Teď máme chvíli volno než bude zase večere. Konečně jsme se dočkali. Kuřátko s křupavou kůžičkou a lahodnou bramborovou kaší. Umíte si představit, jak vypadalo naše hodování, jestli se to však tak dá napsat. Potom už jen služba uklidila, což byla její poslední práce. Všichni se hned odebrali do pokoje nahoře, kde nás čeká další večerní program v podobě vypečené hry. Byl to nám všem jistě známý kufr, při kterém se ve družince utvořili dvojice. Jeden z dvojice potom popisoval věci a druhý z dvojice hádal. Nakonec se ještě udělaly skupinky, jak kdo chtěl a ty si to zkusily ještě jednou. Konečné výsledky. Na prvním místě AFG Storm (8 bodů), OPeHoPa (7 bodů), Růžičky (6

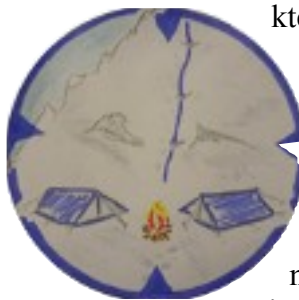

bodů), Tlamy (5 bodů) a jako poslední Qětáci (4 body). Podle počtu bodů jsme postavili své výškové tábory. Naštěstí dnes bylo na všech horolezeckých trasách slunečné počasí, takže nikdo neměl žádné postihy. Potom, jako obvykle, zavládl volný program. Někteří ze starších zakončili dnešní večer Česko-německým turnajem v kulečnicku, který,

bohužel, dopadl hůře pro český tým a to 3:2 na výhry, ale bylo to těsně, o jednu kouli, černou. Touto hořkou prohrou skončil náš dnešní den a všichni se ukládáme do postelí spát a poslouchat Cimrmana.

Den třetí - 6.2.2006

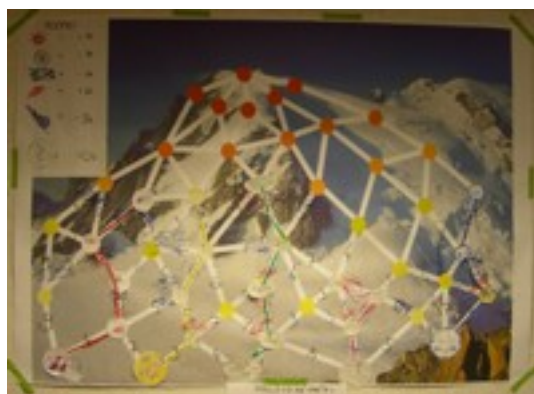
Ráno nás opět vzbudil Hejkal. Všichni se zvedli asi pět minut před snídaní, vyčistili si zuby a vydali se na snídani, ke které bylo to, co včera. Po dojezení všeho, co bylo na stolech, jsme se sešli dole v lyžařském. Rozdělili jsme se na dvě skupinky. Jedna pod vedením Pajka a Helči,

kteří zůstali s Puntíkem, Kačkou, Luckou, Anetkou a Honzíkem nahoře a my ostatní jsme vyrazili na Davidovky. Tam už se dostali nové vymoženosti a to, že už tam mají čipové permice. Krásně jsme si zajezdili a chvíli před dvanáctou se vydali k chatě. Malý vlek už bohužel nejezdil, takže jsme museli k chatě šlapat. Do chaty jsme se dostali chvíli před obědem. K tomu byla čočková polévka a vynikající špagety. Po nich je pouze chvilkový poledňák, protože jdeme rychle lyžovat, aby jsme si zalyžovali. Tentokrát s námi jela dolů i Kačka s Luckou, jinak zůstalo rozdělení stejné. Jeden

nejmenovaný snowboardista Destroyer se pěkně vysekal, jenom aby to bylo zaznamenáno. Před čtvrtou se vydáváme zpátky k chatě. Tentokrát máme štěstí a ještě jsme stihli i malej vlek, který nás vyvezl nahoru. Roman měl nějaký problém s vázáním a proto zůstal nahoře u chaty. Do chaty jsme se postupně vraceli okolo čtvrté. Do večere jsme měli osobní volno a po něm se všichni s radostí vypravili na večeri. K večeri byly Novopatské kostky s rýží (normální UHO s rýží). Po večeri následoval večerní program po expedicích. Vedl ho Destroyer. Vždy nám přečetl detektivní povídku na jejímž konci jsme měli zodpovědět otázku, které se týkala povídky. Přečetl nám asi pět nebo šest povídek a vyhodnotil to následovně. Na prvním místě se umístili OPeHoPa (9 bodů), Qětáci (8

bodů), Tlamouni (7 bodů) a Růžičky s AFG Storm (shodně po 5 bodech). Také Smíšek rozlosoval počasí na jednotlivých úsecích na cestě na Matterhorn. Je asi šest druhů počasí, které nás může

zastihnout. Slunečno (přidá +1 bod), vítr nahoru (+2 body), zataženo (-1 bod), mlha (-2 body), lavina (-5 bodů) a

náhodné počasí. Dnes už své výškové tábory posouvat nebudeme a necháme to na zítra. Zato se všichni přesunuli ke kulečnicku. Ferda totiž zkouší sbalit Gertrůdu (Das Gertrudas - Hana) tím, že si chtěl od ní půjčit hairbrush (hřeben), ale ta mu evidentně nerozuměla. Ani se pak neptejte, jak to mezi nima

pokračovalo. Odvážil se ale vyzvat jí ke kulečnickovému zápasu. Samozřejmě Ferda s Hanou (Love team) versus Qěták s Dobbym (Peace team). První kolo sice vyhráli zásluhou Dobbyho, který dal na Qětákovu radu, ale druhé kolo je samozřejmě peace team rozsekal, protože Dobby dal na radu Qětáka. Důležité je, že k druhému kolu se po boku Ferdy objevil Hanin bratr (jak zjistil Qěták) Konstantin, kterého Qěták s úspěchem naučil dvě česká slova "provokatér" a "nervozita". Po dobojování se ale objevil Prófa a poslal nás do pokojů. Někteří šli hned spát nebo poslouchat Cimrmana na dobrou noc, jiní si ještě někde povídali

Den čtvrtý - 7.2.2006 (kritický den)

Ráno nás dneska vzbudil Tomáš, ale dnes už jsme byli většinou všichni vzhůru. Po vydatné snídani, ke které byly rohlíky s paštikou, jsme se odebrali zpět do pokojů a každý začal dělat různé věci. Někdo hrál deskovky, spal, četl si, poslouchal hudbu atd. Někdy před jedenáctou hodinou jsme vyrazili ven kravit. Házeli jsme se do sněhu, zalehávali se, dělali andělíčky, bblbli, dělali živou pyramidu a začali s kopáním děr. Po dvanácté hodině se odpojila malá skupinka sedmi lidí : Helča, Qěták, Šemík, Józin, Dobby, Ferda a Anetka. Po cestě si ještě dali závody v plavání na sněhu, které se trochu zvrstlo a my se vracíme k chatě s námrazami na obličej. Všimli jsme si některých lidí na snowtubingu a tak jsme se tam ještě zastavili. Potom jsme už zmrzlí došli do chaty. Po chvíli došli i ostatní kopáči. Chvíli jsme zase vyčkávali do hodiny, kdy se podával oběd. K obědu byl kuřecí vývar a smažené filé s bramborem. Po obědu byl nezvyklý poledňák, protože pro někoho prostě neskončil. Ten kdo chtěl, jmenovitě Pajk, Helča, Prófa, Orin, Qěták, Vítek, Dobby, Józin, Ferda,

Pavel, Puntík, Lucka a Honzik, sebrali všechna možná kravítka a vydali se na sjezdovku, kde prostě kravili. Potom, kdy nám vlekař ohlásil, že už prostě končíme, museli jsme se vydat k chatě. Do večere jsme měli zase volno, které například Peace team využil k další porážce jiného teamu. Tentokrát to byl Konstantin s jeho bratrancem. Ten sice vypadal, že v hospodě u kulečnicku tráví život, ale na Peace team prostě neměli. Potom už začali nosit jídlo. tak jsme se uklidili ke stolům. K večeri bylo rizoto, které zmizelo ve všech neobvyklou rychlostí. Po večeri nás opět čekal večerní program. Ten nás měl vycvičit na výstup na Matterhorn. Byl rozdělen

do pěti oblastí, ve kterých jsme měli obstát v extrémních situacích. U Helči jsme zlepšovali svou koordinaci. Na hlavu jsme si položili knížku Devatero pohádek od Karla Čapka a zvednout co nejvíce papírku na zemi pod námi. Ty byly ohodnoceny buď za sto, dvě stě, tři sta nebo čtyři sta bodů. Další úkol jsme plnili u Prófi. U toho jsme zlepšovali svůj postřeh. Měli jsme za úkol poskládat za sebou 48 karabin v podobě čísel od 1 do 48. Potom jsme přešli k Pajkovi, kde jsme se naučili vyměnit si kaničky u bot, když nás zasáhne lavina. Měli jsme za úkol navléknout kaničku do boty pouze rukou, kterou nepíšeme, protože tu nám zasypala lavina. U Smíška jsme se dozvěděli, jestli jsme nebo nejsme dítě štěstěny. Nejprve jsme házeli kostkou a musela nám padnout šestka,

potom jsme měli házet pětikorunou a musel nám padnout třikrát za sebou stejný symbol. Pak jsme vrhli kostkou do krabice, kde byl plánek, na kterém byly různá čísla, která určovala počet dřepů nebo kliků. Když však bylo u čísla napsáno ještě ZNOVU, museli jsme si hodit znovu. Pochopitelně. A jako poslední jsme měli z balíčku karet BANG vytáhnout tři bangy. Když si ale vytáhnete vedle (mancato), musíte jeden bang zahodit. Když si vytáhnete vězení, musíte si dát celou hru od začátku od házení kostkou. Jako poslední jsme došli k Tomášovi. U něho jsme museli všichni z družinky táhnout za jeden provaz. Všichni čtyři

členové družinky si vzali jeden provázek. Ty byly přivázány k jednomu zvýrazňovači a tím jsme měli obtáhnout text na papíře (text: naše horolezecká expedice na Matterhorn). Po konečném sečtení všech výsledků dopadlo bodování následovně. Na prvním místě skončili AFG Storm (8 bodů) a Qětáci (8 bodů), jako další skončili OPeHoPa (7 bodů), po nich Tlamouni (5 bodů) a jako poslední Růžičky (2 body). Výsledky jsme se ale dozvěděli dost pozdě, takže většina z nás zaléhá do spacáčků a na dobrou noc poslouchá opět Cimrmana.

Den pátý - 8.2.2006

Večer z úterka na středu se Helča moc nevyspala, protože Luce se přihodil takový velký, nepěkná věc a to, že přes noc zvracela. Jinak nás ráno zase vzbudil Smíšek, zřejmě svou novou písni při které improvizoval. Ke snídani byly rohlíčky se salámem a máslem. Po snídani jsme dost váhali, jestli opravdu vyrazit na Davidovky, protože venku zuřila vichřice, byla mlha a padal zmrzlej sníh, kterej nepříjemně štípal do obličejů všech lyžařů. Malé děti se ale pokusili o vzpuru proti tomu jít ven, ale ta byla tvrdě potlačena, takže jsme všichni, až na Lucku s Helčou, vydali na Davidovky. Pajka s Honzíkem ale nedojeli ani dolů a radši se vrátili do chaty. Smíšek s náma taky nejel, protože měla přijet Wendy a on se jí vydal naproti. Na Davidovkách jsme si skvěle zalyžovali, protože tam nebyl nikdo jinej. Buď to bylo nepříznivým počasím nebo si většina škol z okolních chat přesunuli kritický den na dnešek. Chvíli po jedenáctý se někteří již vydali zpět k chatě, kvůli vyčerpanosti či omrzlinám. Ostatní však ještě jezdili dál a před dvanáctou se vydali také k chatě. Ti ještě stihli i malý vlek, který je vyvezl, ale ještě několik lyžařů jelo později a ti si to museli už vyšlápnout. K obědu byla pórková polévka a karbanátek s bramborovou kaší. Naši hladoví sportíci toho snědli zase tolik, že kuchař málem nepřežil. Po krátkém odpoledním klidu jsme se opět vydali na Davidovky. Sice se většině lidí nechtělo, ale po přemluvení Smíškem jsme museli jít všichni. Nejhorší bylo se vyhrabat ven, potom už se na lyžování každý těšil. Ale stala se nám taková nepříjemnost. Sjeli jsme si sjezdovku pouze jednou, někteří rychlíci dvakrát, někteří pomalí

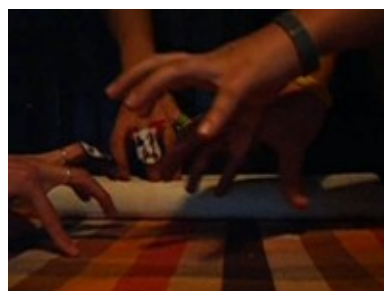

ani jednou, protože se porouchala poma tak, že už se nedala rozjet, protože se jedna zhoupla a zapadla mezi to velký kolečko tam nahoře. Sundali jsme tedy lyže, pro které nám naštěstí přijel skútr a odvezl je na chatu a vydali jsme se po svých k chatě. Po cestě někteří z nás kravili jako vždy, ale došli jsme všichni a celý. Poslední došla Wendy, která se celou cestu courala vzadu. Do večere nám zbývala ještě chvilka, kterou každý využil jak chtěl. K večeri byly zabezpečeny těstoviny s okurkou. Chvilku před sedmou začal večerní program vedený Qětákem a Romanem. Všechny expedice se při dnešním počasí uchýlili do úkrytu, který jim poskytla jeskyně, kterou na cestě potkali. Tam však potkali čaroděje, který všechny členy družinky zaklel do podoby nějakého zvířete. To musel každý z nich své družince pantomimicky předvést a ta to měla co nejrychleji uhodnout, protože šlo i o čas. Nakonec vyhráli Tlamouni (10 bodů), druzí Růžičky (9 bodů), AFG Storm (8 bodů), OPeHoPa (7 bodů) a Qětáci (5 bodů). Po tomto vyhodnocení se všechny expedice posunuli blíže k vrcholu Matterhornu. Po tomto programu se menší děti uchýlili do spacáčků a větším to zase trochu trvalo.

Den šestý - 9.2.2006

Dnes se náš buditel opět změnil a znovu nás budil Hejkal. Ke snídani jsme měli vynikající kobližky s kakaem. Po snídani jsme se dozvěděli, že nás do výstupu na Matterhorn čekají už jen dva úkoly a oba budeme plnit dnes. Do oběda jsme měli vymyslet scénář buď k němé grotesce, hororu, akčnímu nebo romantickému filmu a nebo ke sportovnímu přenosu. Pak jsme ten film měli i natočit. Všichni se hned pustili do díla a začali vymýšlet. Po vymyšlení scénáře všichni začali shánět kameramany, ale kameraman, to je nedostatkové zboží. Takže jsme vždycky museli dlouho čekat, než byl někdo volnej. Všichni pilně

točili až do oběda, který někteří málem nestihli. K obědu byla polévka, která vypadala jako gulášovka, ale byla to nějaká frankfurtská. Jako druhý chod bylo kuře na paprice. Po obědě nám Pajk oznámili druhý úkol. Celé oblasti, kterou obýváme, hrozí lavinové nebezpečí. Tím pádem musíme naše výškové tábory co nejrychleji evakuovat. Meteorologové hlásili nejpříznivější počasí mezi třetí a čtvrtou hodinou. Ve tři hodiny tedy všichni vyrazíme zachraňovat výškové tábory. Některé však před tímto úkolem čekal polední klid, jiní museli dotáčet scény pro svůj film. Chvíli po

začátku poledňáku nám přijela návštěva. Nessy s Airin. Ve tři hodiny jsme se všichni sešli dole u lyžárny a chvíli po třetí Pajk vyhlásil začátek záchranné akce. Každá expedice musela projet čtyři trasy, kde měla vyzvednout zásoby, které v táboře zůstali. Jedna trasa vedla na ptačí kameny, kam musela expedice dojet pouze jednou. Další tábor byl u Petrovky, kam už se muselo dvakrát. Třetí byl nad malým vlekem, kam se taky muselo dvakrát a poslední byl na křižovatce, kam se muselo čtyřikrát. Jakmile Pajk zavelel, všichni okamžitě vyrazili na trasy. Jak meteorologové předpověděli, mezi

třetí a čtvrtou bylo nejlepší počasí, po čtvrté hodině se viditelnost dost zhoršila, začal foukat silnější vítr a padat více sněhu. My jsme však zachraňovat nepřestali. Kdo musel ještě zachránit nějaký tábor, vydal se na cestu. Celá záchranná akce skončila asi tak okolo půl páté. Všichni se zmožení někam uklidili a do večere byl relativní klid vyplněný různými společenskými hrami. K večeri byl guláš, kterého Sportíci spořádali asi tak... no prostě dost. Po večeri se

objevilo pod našim matterhornským plánem bodování záchranné akce. Na prvním místě se umístili Tlamouni (7 bodů), druzí AFG Storm (7 bodů), OPeHoPa (6 bodů), Qětáci (4 body) a jako poslední Růžičky (4 body). Po večeri se už žádná společná hra nekonala a tak každý svůj volný čas využil jak chtěl. Většina se ale pokoušela sestříhat svůj natočený film, což za asi tři a půl hodiny stihli pouze dvě skupinky. Z hygienických důvodů, které vydává Helča, jsme se

všichni museli v půl jedenácté začít odebírat do spacáků. Samozřejmě, že malí museli jít dřív a chvíli po jedenácté celá chata, tedy aspoň půda, sladce usíná po náročném dni.

Den sedmý - 10.2.2006

Ráno nás vzbudil svými songy Prófa. Hned po budíčku jsme se odebrali na snídani, ke které byly párky. Do oběda jsme měli volno a některé expedice dotáčely ještě své filmové scény a následně se všechny filmy dostíhaly. Ostatní horolezci trávili svůj volný čas různým způsobem.

Někteří hráli nejrůznější deskové hry, jiní kulečnick a někteří se jen tak povalovali. Před obědem jsme si stihli prohlédnout čtyři filmy. Na poslední jsme se koukli až po obědě, ke kterému byl zeleninový vývar a rajská s kolínky. Polední klid byl skoro nulový, protože jsme se podívali poslední film, potom je projeli všechny ještě jednou s komentářem účinkujících a ohodnotili je. To s náma stihl i Vítek, který se potom vydal do Špindlu odkud odjížděl o den dřív domů. Hned potom jsme se vydali na Davidovky, kde jsme měli sjíždět slalom, ale protože tam už slalom měl někdo jinej, jenom jsme jezdili. Někdy po třetí

hodině nám slalom konečně uvolnili a my jsme si mohli udělat závody, ale jenom ten, kdo to stihl. Ti, kteří se nedostavili na start, měli prostě smůlu. Potom jsme hned vyjeli k chatě a měli jsme štěstí, že jsme stihli malý vlek ještě v provozu. Do večere bylo opět hodně volného času, který každý využil po svém. Chvilku před večerí nám Smíšek oznámil hodnocení filmů. Nejlepším filmem se stal, podle očekávání, film horolezecké expedice OPeHoPa, Růžičky, Tlamouni, AFG Storm a Qětáci. (Doufám, že jsem teď nikomu neuškodil a nepřehodil pořadí, protože to píšu s menším zpožděním a paměť už mi tolik neslouží, proto ani nevím, kdo dostal kolik bodů). Podle tohoto umístění jsme dostali patřičný počet bodů a posunuli se na cestě na vrchol Matterhornu. Abych řekl pravdu, posunuli se pouze OPeHoPa a tudíž jako jediní dobyli vrchol a zvítězili v celém meziexpedičním klání.

Gratulujeme. Protože už jsme všichni toužili po dalším jídle, vydali jsme se na večeri, ke které nám kuchaři připravili činu s rýží. Po večeri nás čekalo ještě malé překvapení v podobě palačinek se zmrzlinou. Všichni plni blaha jsme se odebrali zpět na půdu, kde se rozdávali diplomy a vyhodnotil se slalom. Jako první dojel v kategorii junior Pepča a kategorii senior vyhrál opět nečekaně Šemík. Taktéž gratulujeme. Potom už se každý zabavil podle svého až do pozdních hodin.

Den osmý – 11.2.2006 (odjezd)

Ráno nás rychle vytáhli z postele, taky jsme se rychle nasnídali. Měli jsme rohlíky, vajíčka a med. Hned po snídani se všichni vydali nahoru balit sebe a případně pomoci těm mladším. Každý si zašel zabalit

svoje lyže, které jsme naskládali na okraj lyžárny, aby nepřekážely a šli uklidit i půdu. Tam už byl úklid v plném proudu. Všechny věci byly vyskládány na kraji pokojů připraveny k odnesení. Potom se začalo všechno přesunovat dolů. Jak lidí tak i věci. Nakonec jsme si všichni zabalili svoje drobnosti, vzali si balíček s jídlem na cestu a předali děkovné diplomy kuchařům a číšníkům a po rozdělení na tři cestovní skupiny vyslali první skupinu směrem k autobusu. V té byli především všichni malí

v doprovodu „Tří buchet“, Nessy, Helči a Qětáka. Druhá skupina, která nakládala do rolby nám byla pod vedením Pajka, Tomáš, Smíšek a Wendy v patách. S nimi šli ještě Orin, Roman, Pavel a Destroyer. A poslední skupinu tvořil Prófa a Šemík, kteří jeli rolbou a dole z ní vykládali. Druhá a první skupina se spojila někde v půlce cesty dolu a dolu jsme došli už spolu. Rolba už tam byla dávno a věci z ní venku. Než stačil přijet autobus stačili si někteří vedoucí trochu přivydělat pomocí cizincům. Potom už dorazil autobus, začala rychlá nakládací akce věci spojená s rychlou nakládací akcí dětí do autobusu a potom jsme asi s hodinovým zpožděním vyjeli ku Praze. Cesta proběhla klidně až na malou nevolnost Cvrčka zakončena...no jak asi. Jinak jsme měli jednu malou zastávku u pumpy a do Prahy jsme dojeli asi okolo půl šestý, kde už čekalo dost rodičů, rychle si rozebrali děti a věci a po chvíli bylo za klubovnou volno. Musíme přiznat, že se s náma Praha přivítala mile a když jsme přijeli, začalo chumelit ☺.

